

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΕΘΛΙΜΜΕΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΣΤΑΥΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.—Ἐκ τοῦ
νεοφανοῦς ποιήματος Ο ΜΕΣΣΙΑΣ,
ὑπὸ Π. ΣΟΥΤΕΟΥ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ.

ἘΠΑΤΑΞΑΝ οἱ τύραννοι τὸν ἀγαθὸν ποιμένα,
καὶ μένουσι τὰ πρόβατα ἰδοῦ ἔσχορπισμένα.
Ἔτειναν τόξον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ βέλος εἰς φαρέτραν
ἠτοίμασαν· πλὴν ἔπασεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν πέτραν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

Φιλήσας τὸν παρέδωκας, ὦ μαθητὰ προδότα!
Ἄλλ' εἶπεν εἰς τὴν σπειρὰν σου αὐτὸς, Ἰσκαριῶτα!
Ἄιμάτων ἄνδρες, ἤλθετε ὡς εἰς αἱμάτων φίλον;
Ὡς εἰς ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ ξιφῶν καὶ ξύλων;

ΠΕΤΡΟΣ κλαίων.

ὦ μεταμέλεια πικρά! εἰς τοῦ ἀρχιερέως
τὰς θύρας τὸν συνώδευσα μακρόθεν καὶ βραδέως.
Ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς πολλῶν εἰς πῦρ συγκαθημένων
Ἐκάθισα, τὸν θρῆνόν μου βαστάζων κεκρυμμένον.
Ἰδοῦσά με παιδίσκε τις μὲ εἶπε, ' Πῶς; λυπεῖσαι;
Μὴ μετὰ Ἰησοῦ καὶ σὺ τοῦ Γαλιλαίου εἶσαι;
καὶ τὸν ἠρνήθη τὸτε τρίς, ὦ αἰωνία λύπη!
Κ' ἐνίκησαν τὴν πίστιν μου δειλῆς καρδίας κτύποι.
καὶ μεταξὺ λαλοῦντός μου, φωνὴ ἀλεκτρυόνος
ἠκούσθη· καὶ τῶν λόγων του ἐμνήσθη τὸτε μόνος.
καὶ ὅτε πρὸς ἐμὲ αὐτὸς ἠτένισε τὸ βλέμμα,
ἠσθάνθη εἰς τὰς φλέβας μου πηγνύμενον τὸ αἷμα,
Κ' ἐξήλθον, κ' ἔκλαυσα πικρῶς.

ΘΩΜΑΣ.

Τὸν τῆς ὀδύνης δρόμον
διήλθε, φέρων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων,
Κ' ἐβάδιζεν εἰς τὴν σφαγὴν, βαστάζων οὕτω μόνος
τὸ ξύλον τῆς μελλούσης του φρικώδους ἀλγηδόνας.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.

ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ ἀπηυδαμένον ὅτε
τὸν εἶδαν οἱ θεοστρυγεῖς τῆς Ῥώμης στρατιῶται,
εὐρόντες Σίμωνα τινὰ, τὸ ἔθνος Κυρηναῖον,
εἰς τοῦτον ἐπιβάλλουσιν (ἀγγάρευμα ὥραϊον!)
τὸν τίμιον αὐτοῦ σταυρὸν, κ' ἐν συρροῇ ἀνθρώπων
Πορεύονται εἰς Γολγοθὰ, τὸν τοῦ Κρανίου τόπον.

ΑΝΔΡΕΑΣ.

τὸν ἠκολούθουν κλαίουσαι, καὶ πλήττουσαι τὰ στήθη
Γυναῖκες· εἶπε δὲ αὐτὸς λαλήσας εἰς τὰ πλήθη·
Γυναῖκες Ἱερουσαλήμ! μὴ δι' ἐμὲ θρηνεῖτε·
τὰ τέκνα σας, καὶ σὰς αὐτάς, ἔλεεινολογεῖτε.
Μακάριοι αἱ ἄνυμφοι, κ' εἰσέτι θυγατέρες,
Κ' οἱ μὴ ἐθλάσαντες μαστοὶ, κ' αἱ ἄγονοι γαστέρες.
Ἰδοῦ ἀνέβης τὰ βουνά, καὶ τρέχεις, νέα κόρη!
καὶ λέγεις, βουνὰ πέσετε, καλύψατέ με ὄρη.

τὸ καρποφόρον στέλεχος ὁ σίδηρος ἂν δρέπη,
τί τὸ ξηρὸν καὶ ἄκαρπον νὰ περιμένῃ πρέπει;

ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΤΟΥ ΖΕΒΕΔΑΙΟΥ.

τῆς φοβερᾶς σταυρώσεως τοὺς πόνους ὑποφέρων,
Ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐβλεπε καὶ βλασφημοῦν καὶ χαῖρον
τὸ πλῆθος τῶν δημίων του, κ' εἰς κλῆρον πρὸ ποδῶν του
Ὁ ἅγιος ἐτίθετο καὶ ἄρραφος χιτῶν του.

ΙΩΑΝΝΗΣ.

Παρίστατο εἰς τὸν σταυρὸν αὐτοῦ δακρυρροοῦσα
Ἡ μήτηρ του, τὸ αἷμά του τὸ ῥέον θεωροῦσα·
Ἐκείνην δὲ κ' ἐμὲ ἰδὼν, πρὸς ταύτην εἶπε, ' Γύναι!
αὐτὸς υἱὸς σου' κ' εἰς ἐμὲ, ' Πλησίον ταύτης μεῖνε.'

ΜΑΤΘΑΙΟΣ.

τὸ φοβερὸν μυστήριον λαμπρῶς καὶ παραδόξως
Ἐτελειοῦτο· ἔκραξε, ' Διψῶ' καὶ ἰδοῦ ὄξος.
λαβὼν τὸ ὄξος, ἔκραξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ πάλιν,
' Τετέλεσται!' κ' ἐξέπνευσε, φωνὴν ἀφείς μεγάλην.

ΙΩΑΝΝΗΣ μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

' Τετέλεσται!' τῆς λέξεως τὸ ἕφος ἐνοεοῖτε;
Ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ σταυροῦ τὰ ἔθνη ἐνθυμεῖται,
καὶ λέγει, Ἐξετέλεσα καὶ τὸν προορισμὸν μου,
Κ' ἐκένωσα ὑπὲρ ὑμῶν πᾶν τὸ ποτήριόν μου.
Τετέλεσται! πεπληρωται τῆς γῆς ἡ ἀνομία.
Ἄλλ' ἐνταυτῷ τετέλεσται ἡ ἀνθρωποθυσία,
Ἡ πλάνη, ὁ δεσποτισμὸς, ἔθνων ἡ βαρβαρότης,
καὶ ἄρχεται ἀλήθεια, φιλότης καὶ ἰσότης.
Τετέλεσται! ὡς μέθυσοσ ἡ γῆ δις, τρίς ἐσείσθη,
καὶ τ' ὄμμα τὸ οὐράνιον ὁ ἥλιος ἐσβύσθη,
καὶ οἱ νεκροὶ ἀνήρχοντο εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν.
Φεῦ! τότε τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου βλέπων ὄλην,
Τετέλεσται, τετέλεσται! παράφρων κ' ἐν ἐκστάσει
Ἐφώναξα πλανώμενος εἰς τὰ πλησίον δάση.

ΤΑΧΥΤΗΣ ΠΤΗΝΩΝ.—Γερμανικὴ τις ἐφημερίς,
πραγματευομένη περὶ τῆς ταχύτητος διαφόρων πτηνῶν,
λέγει, ' Ὁ γυψ ἔμπορεῖ νὰ πετάξῃ πρὸς 150 μίλια τὴν
ὥραν· ἄγριαι χίηνες πρὸς 90· ἡ κορώνη πετᾷ 25 μίλια,
αἱ δὲ χελιδόνες 92 μίλια. Λέγεται δτι ἱέραξ τις εὐρέ-
θη εἰς Μάλταν 24 ὥρας μετὰ τὴν ἐκ Φονταίν—βλῶ
ἀναχώρησιν τοῦ Ἑρρίκου Δ'. Ἄν τοῦτο ἀληθεύῃ, ὁ
ὄρνις πρέπει νὰ ἐπέτα διὰ 24 ὥρας πρὸς 57 μίλια τὴν
ὥραν, χωρὶς νὰ σταθῇ οὔτε στιγμὴν καθ' ὅλον τὸ διά-
στημα.

ΑΣΦΑΛΕΣ εἶναι πάντοτε νὰ μανθάνωμεν καὶ ἀπὸ
τοὺς ἐχθρούς μας· κινδυνῶδες ὅμως νὰ διδάσκωμεν
καὶ αὐτοὺς μας τοὺς φίλους.

ΟΤΑΝ δὲν ἔχῃς τί νὰ εἴπῃς, μὴ λέγῃς τίποτε·
ἀσθενὴς ἀπολογία ἐνδυναμόνει τὸν ἐχθρόν σου, ἢ ἐξ
σιωπῆ βλάπτει ὀλιγώτερον τῆς κακῆς ἀποκρίσεως.